

Om slægten Rumohr fortæller

pastor Urban Schrøder, Varnes:

Sønderjydek Månedsskrift 1954. " **Lidt om Varnes kirken oblatæske.** "

Omkring år 1700 sad Benedict Friedrich Rumohr på Skovbølgård i Feldsted sogn. Han var født omkring 1660 som søn af Hans Rumohr til Olpenæs og Orfeldt og hustru Dorothea von Ahlefeldt. Han ejede foruden Skovbølgård også godset Luschendorf i Sachsen. Slægten hører til de ældstkendte holstenske adelsslægter og er udgået fra landsbyen Rumohr, sydvest for Kiel.

Rumoernes våben bærer i højre felt en fuglevinge på blå bund som vender spidsen opad. Over skjoldet ses den traditionelle trallehjælm og over den igen sidder der en hund på en pude, troskab og årvågenhedens tegn. Rumohrslægten er nærbeslægtet med Anlefeldterne som det også ses af den store lighed mellem disse to slægters våbener. Den eneste forskel i disses våbener er, at vingen i Ahlefeldterne våben vender nedad.

Nævnte Benedict Friedrich Rumohr var 1693 gift med Hedvig Baudissin. De har 1702 skænket en sølv oblatæske til Varnes kirke B. F. R - H. R. g. sidste bogstaver tydes: geboren Baudiesin. Hedewig Baudissin blev født i Eutin 1668 som datter af Heinrich Gynther Baudissin til Cronsburg og hustru Sarah Margrethe von Gynterode. 1674 blev hun indskrevet i det adelige jomfrukloster i Preetz i Holsten. Hun døde i Lebrade 1730. Hendes slægt Baudissin eller Bauditz stammer fra Ober Lausitz i Tyskland, dens våben bærer tre drikkehorn anbragt med spidserne ind mod hinanden, over trallehjælmen ses tre strudsefjer.

Som mange andre adelsmænd gik Benedict Freidrich Rumohr militærvejen, idet han trådte ind i Holsten - gottorpsk tjeneste. 1705 blev han oberstløjtnant ved den hertuglige garde, 1717 fremmedes han til oberst, 1722 nævnes han som brigader og 1726 træffer vi ham som kommandant i Kiel.

På denne tid har han forlænget forladt Skovbølgård der 1703 - 1706 blev erhvervet af hertugdømmets statholder grev Frederik Ahlefeldt til Søgård og Gråsten.

Desværre kendes ikke familieforholdet mellem de omtalte Rumohr'er og familien Henneke Rumohr til Dyttebøl og Urmark (Urmark = Orteldt).

Oplysninger om slægten Rumohr: *Danmarks adelebog 1.09 a. 45 1957 e. 118 .*

Slægten Rumohr på Søboe som derved fik navnet Rumohrsgaard

Den nye ejer af Søboe Ditlev von Rumohr var en søn af Asmus Rumohr til Røst, der atter var en broder til Jørgen Sture på Gammeleaaards hustru Hese Rumor til Røst. Forældrene til nævnte Asmus Rumohr og søsteren Hese Rumohr var Hennike Rumohr og Eibe Sehested, Benedicts datter til Runtoft.

Ditlev Rumohr til Søboe : Tirvede efter sin fader Asmus Rumohr Gårdene Dyttebøl og Udmark (Urmark = Ohrfeldt) i Angel. En søn af Ditlev Rumohr, Henning Rumohr studerede theologi i Ross tok. Om ham fortæller præsten Johannes Monrad den ældre i Ketting, at han under sin studietid i Rostok sluttede sig til vennekredsen omkring den unge student Henning Rumohr, søn af Ditlev Rumohr på Søboe på Als, det senere Rumohrsgård. Derved blev vejen ham åbent, i en alder af 23 år, at blive kaldet til sogneprest for Ketting menighed.

Ditlev Rumohr til Søboe døde 1609.

Om slægten Rumohr, på Rumohrsgård

skriver Johann v. Schrøder

Godset Roest (førhen Roist, Royste, Roeste) et adeligt gods i 1838

1. Angeler godsdistrikt, lå vestlig for Cappeln, i Cappeln sogn.

Det gamle, førhen meget ansete gods var oprindeligt sandsynlig i den rige og ansete familie Lembecks eje. Det ejedes af Otto Lembeck, som døde 1355. Derefter er det kommen i familie Splyts besiddelse. Junker Siegfried Splyt solgte det 1493 til Schack Rumohr.

1. Schack Rumohr var en søn et Henneke Rumohr, til godset hørte byerne Stutebyll, Grimsnis, Grumark, Mehlbye, Kastelbye Cappeln og Tøstrup. Møllen til Sandbek og godset Scheggerot og til rettigheder for fangster i Slien. Dette gods blev i de følgende 300 år i familien Rumohrs eje. Af disse kan nævnes:

2. Schak Rumohr faldt i kampen i Ditmarsken år 1500. Derefter nævnes Wulf von der Wisch, som formodentlig har ægtet enken. Han nævnes 1510 og 1525 som wulf von der Wisch tho Roeste, og har forvaltet godset til den følgende var opvokset.

3. Henneke Rumohr Schaks søn, nævnes 1528, og da han blev ældre tog, han selv til Dyttebøl og overlod Roest til sønnen Asmus Rumohr. Henneke Rumohr døde på Dyttebøll 1569 på Rundhof

4. Asmus Rumohr, søn af Henneke, ejede Tøstorf, Orfeldt, Dyttebøl og Rumohrsgård på Als, og døde 1590. Hans sønner Detlev, Heinrich, Cay og Henneke delte disse godser 1593.

a. Henneke Rumohr fik Rundhof 1593, hans søn Hans Rumohr til Berhorst overtog den 1627, døde 1673. Derefter fulgte Henning Rumohr som døde 1715. Sønnen Christian August Rumohr til Steinrade døde 1743. En søn Christian August Rumohr døde 1775, en søn landråd Christian August Rumohr døde 1798, efterfulgt af Christian August som ejede gården 1838. I året 1800 blev gården udparcelleret til 57 parceller.

b. Cay Rumohr overtog godset Roestz han døde mellem 1624 - 1626.

Sønnen Heinrich til Tøstorf (Tøstrup) og Hohenlieth døde 1653.

Hans søn Detlev Rumohr født 1634 faldt 1678 i krigen på Rygen, hvor han var guvernør. Hans broder Cay Romohr født 1635 som også ejede godser i Sachsen arvede Roest. Siden gik det i arv til broderen Friedrich født 1643 og døde 1722. Hans søn Conferenzråd Hans Rumohr til Priesholz, født 1685, overlod det til sønnen Cay Romohr som døde 1771.

Så gik godset i arv til hans broder kammerherre Hans Adolph Rumohr til Priesholz som 1798 solgte det til landgrev Carl af Hessen for 280 000 rdlr. Efter hans død arvede en nævø hertug Carl til Slesvig - Holsten Lyksborg.

c. Heinrich Rumohr overtog godset på Als Søboe (senere kaldet Rumohrsgård). Han døde 1599 og hans brødre Detlev, Cay og Henneke solgte godset til hertug Hans den Yngre, for at betale broderen Heinrichs gæld, for 23 000 rdlr. Se under Rumohrsgård.

d. Detlev Rumohr overtog godset Dyttebyll.

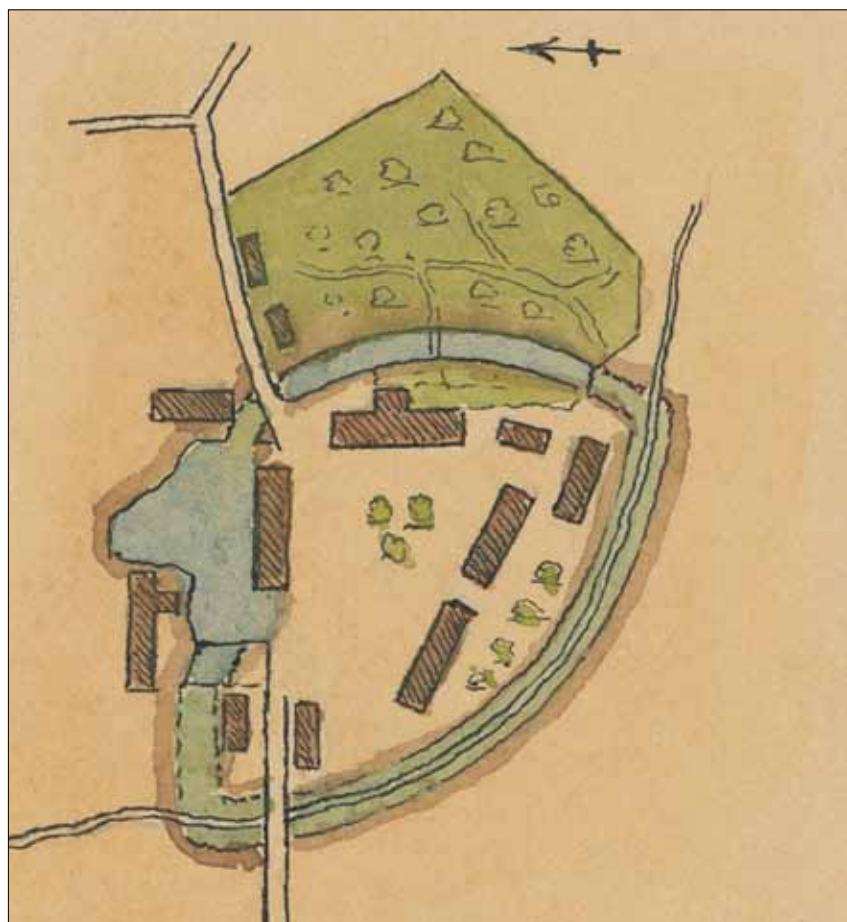

Rumohrsgårds våbenskjold

Tegning af Rumohrsgård 1655. Henrich Ottendorff.

Akvarel af Jens Raben den gengiver en beliggenhedsplan for Rumohrsgård

Rumohrsgård omkring 1920. (Lokalhistorisk arkiv Augustenborg og omegn).

Rumohrsgård omkring 1920. (Lokalhistorisk arkiv Augustenborg og omegn).

Rumohrsgård 2022 (Steen Weile)

Rumohrsgård 2022 (Steen Weile)

Forpagterne eller forvalterne på Rumohrsgård.

Dels efter Chr. Knudsen

I år 1737, da hertug Frederik Christian den 1. ejede godset Rumohrsgård nævnes som forvalter eller forpagter Claus Andersen, han døde 176x som Hollænder på Østerholm, hos sønnen Nicolai Andersen.

I årene fra 1747 til 1763 var Rathje Lorenzen forpagter af Rumohrsgård. Denne kendte herregårdsforpagter var født 1712 i Sønderborg, hvor hans fader Peter Lorenzen var byens rector, og hans moder Dorothea Sofie Hansen var af den Brandske familie fra Guderup præstegård i Egen.

Præsterne Peter Lorensen i Svenstrup, Lorenz Lorenzen i Asserbale og Ulkebøl, og præsten Johannes Lorenzen i Haderslev, var hans Brødre.

Rathje Lorenzen blev 1739 på torsdagen efter 16. trinitatis søndagen i Egen kirke gift med Elisabeth Charlotte Johannsen, født 1711 på farverstedet ved Egenmølle, datter af farver Andreas Johannsen og hustru Anne Marie datter af degnen Hans Phillip i Ketting.

År 1735 ansattes Rathje Lorenzen som underforvalter af herregården Hjortspring i Svenstrup sogn. År 1725 var Hans Christian Jensen bleven kongelig forvalter af både Hjortspring og Østerholm, men han forsvandt 1732 på grund af uregelmessigheder i regnskaberne. Derefter overtog amtsskriver i Åbenrå Fr. Riese Hjortspring i Forpagtning, og efter hans død 1735, efterfulgtes han som forpagter af sine kautionister, der ansatte Rathje Lorensen som underforpagter. I årene 1736 - 1744 var han regulær forpagter af Hjortspring og efterfulgtes af Claus Andersen af Nordborg. Efter forpagtningen af Hjortspring boede Rathje Lorenzen med sin familie i nogle år i en bolig i Ketting, som hertug Christian August den ældre af Augustenborg i 1743 havde overladt ham i ærvefæste til af selv af sine livsarvinger med en række privilegier.

I 1747 fik Rathje Lorenzen herregården Rumohrsgård i Forpagtning og havde den indtil 1763, under hertugen Christian August den Ældre. Efter forpagtningstiden på Rumohrsgårds ophør, boede Rathje Lorenzen på hustruens fødested, Farverstedet ved Egenmølle, som hun arvede. Her døde Rathje Lorenzen 10. 12. 1776, 64 år. Sønnen Peter Lorenzen blev 19. 9. 1777 gift med jomfru Johanne Margrethe With, sognepræstens datter i Notmark. År 1783 sælges farverstedet og sønnen Peter Lorenzen køber godset Schønhagen i Svansen, og hans moder følger med dem. Senere har de haft et par store gårde i Jylland, men det gik ikke så godt.

Forpagter Jørgen Petersen Rumohrsgård døde 5. 8. 1781, 41 år.

I årene 1763 - 1767 var Lorenz Petersen forpagter af Rumohrsgård Han var en søn af Jørgen Petersen og hustru Charlotte Juliane som havde Hartspring i forpagtning fra 1742 til dennes udparcellering 1770 / 71. Lorenz Petersen menes død omkring 1767, men hans enke Margrethe Petersen fortsatte forpagtningen af Rumohrsgård til 1789 - 1791, da hendes søn Boy Petersen overtog forpagtningen. Han og hans hustru Marie Petersen nævnes endnu 1807 som forpagtere. Fra 1813 kommer forpagterfamilien Jakobsen også som forpagtere på Rumohrsgård.

Christian Jacobsen. Han var født 1. 6. 1763 i Sønderborg, søn af slagter Jacob Jacobsen i Sønderborg. Christian Jacobsen kom som ung mand som forvalter hos forpagter Jacob Aagesen, og her lærte han sin tilkommende hustru Frederikke Lovise Boysen, datter af forvalter Hans Peter Boysen og hustru Birgitte født Rantzau på Vertemine at kende. Hun var født 3. 10. 1779 på Vertemine. De blev gift 3. 6. 1796. Christian Jacobsen fik i en ung alder Gammelgård i forpagtning i 1793. I de første år var hans søster Cecilia Jacobsen husbestyrerinde for ham, hun blev 16. 4. 1800 gift med Nicolai Jørgensen Elholm, Tandslet.

Da Christian Jacobsen havde haft Gammelgård i forpagtning i nogle år, lod hertugen sig overtale af inspektoratet, til selv at drive Gammelgård selv ved en forvalter, da han mente at kunne tjene mere derved. Endvidere vilde han gennemføre nogle nye erfaringer med dræningsarbejder.

Christian Jacobsen overtog derefter forpagtningen af Gunstrup i nogle år, indtil den blev overtaget af hans svoger Hans Peter Boysen fra vertemine. Christian Jacobsen fik derimod forpagtning af Sønderborg Ladegård og fra 1811 fik han atter forpagtningen af Gammelgård.

Om Christian Jacobsen fortælles: i tiden henimod statskankerotten i 1813, da den danske mønt blev forringet med de berygtede blå sedler, og fra rigsdaler courant til rigsbankdaler sølv mønt blev Christian Jacobsen at betale hertugen sine forpagtningsafgifter i den gamle mønt, også kaldet sølv specier, medens forskellige andre betalte med de fornyede, forringede blå sedler. Hertugen belønnede Christian Jacobsen med at overlade ham, foruden Ladegården også forpagtningen i 1811 af Gammelgård og yderligere i 1813 også af Rumohrsgård. Desuden blev han udnævnt til inspektør for samtlige hertugens godser. Han blev således en af de største jordbrugere i Sønderjylland og blev en formuende mand.

Familien Christian Jacobsen og hustru Frederikke Lovise Boysen.

forpagtere på henholdsvis Gammelgård og Gunstrup.

Han var født 1. 6. 1763 i Sønderborg, hun var født 5. 6. 1766 på Vertemine, viede 3. 6. 1796.

Deres børn:

1. Jacob Jacobsen	født 19. 2. 1797, han blev fra 1821 forpagter på Rumohrsgård, til sin død 18. 4. 1861.
2. Hans Peter Jacobsen	født 23. 2. 1800, blev forpagter på Lytgen Horn
3. Sophia Maria	født 26. 10. 1802, døde som lille.
4. Anna Christina	født 14. 9. 1803,
5. Sophia Maria	født 5. 12. 1805,
6. Frederikke Lovisa	født 5. 8. 1808, på Gunstrup.

Moderen, Frederikke Lovise Jacobsen født Boysen døde 9. 9. 1808, 42 år.

Christian Jacobsen blev gift med Elsabe Margrethe født Lyders.

7. Christian Jacobsen	født 6. 9. 1812, han døde 9. 3. 1813, 1½ år.
8. Christian Jacobsen	født 26. 11. 1815, blev forpagter på Gammelgård.
9. Carl Jacobsen	født 8. 4. 1817, døde som student i Kiel.

En af døtrene blev gift med pastor Heningsen, Lysabild. Faderen Christian Jacobsen 1. boede på Gammelgård indtil sin død den 15. 9. 1841 og beholdt forpagtningen til sin død, med sønnen Christian Jacobsen 2. som forvalter og efterfølgende forpagter på Gammelgård. Christian Jacobsen 1. anden hustru Elsabe Margrethe født Lyders, døde 19. 6. 1841, 55 år, på Gammelgård.

Den unge Christian Jacobsen 2. var gift med Engel Elise Balle, datter af læge Balle på Nordborg.

Deres Børn;

1. Johann August	født 31. 7. 1845.
2. Christian Jacobsen	født 19. 12. 1846.

Men allerede 31. 1. 1847 døde faderen Christian Jacobsen 2. 31 år og året efter inddroges de Augustenborgske godser under 3 års krigen under den danske krone. Jacobsens enke og sønnerne rejste til Flensborg.

I årene 1848 - 1852 var Gammelgård under den danske krone, og blev drevet af den tyske forvalter Matthias Matthiesen. Om ham fortæller Christian Knudsen: " Da de danske tropper besatte Als, løb den tyske Matthiesen sin vej ". Endelig den 1. maj 1851 blev der sat en stopper for det for havde hoveriarbejde.

Forpagter Jacob Jacobsen på Rumohrsgård.

Christian Jacobsen 1. var forpagter af Rumohrsgård fra 1813 - 1821, men boede på Gammelgård, og henholdsvis nogle år på Gunstrup.

Sønnen Jacob Jacobsen født 19. 2. 1797 på Gammelgård, blev forpagter af Rumohrsgård fra 1821 til sin død 18. 4. 1861. Han blev gift med Elenore Elisabeth Witzke, født 1799 på Hjortholm, Kegnes. datter af proprietær Jørgen Peter Witzke og hustru Elenore Elisabeth født Brandt. Hendes forældre boede på deres gamle dage i et lille pænt hus i Hundslev overfor Kapellaniet, for at leve i nærheden af datteren som boede på Rumohrsgård. Præsten giver det ældre guldrude par en smuk omtale af højtideligleden for dem.

Familiens børn : en datter Friderikke Lovise Margrethe fod t9.1. 18 29 Ru

a. Friedrich	født 1828	Kegnes
b. Christian	født 1830 28. 6.	Rumohrsgård.
c. Jørgen Peter	født 1832 23. 1.	Rumohrsgård.
d. Jacob Heinrich	født 1833 15. 10.	Rumohrsgård.
e. Friedrich Carl	født 1834 19. 10.	Rumohrsgård.

Deres moder Elenore Elisabeth Jacobsen født Witzke døde 23. 9. 1857 / 58. Kirkebogen beretter " hun døde af kræft i underlivet, hun var en agt værdig kone, en moder ved hvem hendes sønner og en datter hang med kærlighed.

Faderen, forpagter Jacob Jacobsen døde 18. 4. 1861, 64 år.

På Landsarkivet i Åbenrå

Augustenborgske distrikter, Rumohrsgård og de fyrstlige underdaner.

Forpagningskontrakt for Jacob Jacobsen som forpagter af herregården Rumohrsgaard fra 1. 5. 1841 - 1851.

Til sikkerhed skal der deponeres 2 700 rdlr. cour = 4 320 rbdlr sølv. Den årlige ydelse i de første 5 år 2 600 rdlr. cour = 4 160 rbdlr sølv. De følgende 5 år . 2 700 rdlr. cour = 4 320 rbdlr sølv.

Forpagter Jacob Jacobsen født 19. 2.1797 blev forpagter af Rumohrsgård fra 1821 til sin død 18. 4. 1861. Han var gift med Elenore Elisabeth Witzke. Han døde af nervefeber. Han havde været en god forpagter af Rumohrsgård i 40 år, og var en tjenstvillig og godtgørende mand De efterlod 5 børn: Den ældste søn Friedrich født 1828 var død.

- Friderikke Lovise Margrethe blev gift med proprietær Bøtzau på Varmark, Stenderup - kreds Slesvig.
- Christian var forvalter i Jylland.
- Jørgen Peter var Købmand i Hamborg.
- Jacob Heinrich var bestyrer på Rumohrsgård for faderen til 1. maj 1862, da den skal sælges, blev solgt til J. Hellemand.
- Friedrich Carl blev forpagter på Gammelgård.

Efter treårskrigen og cessionen af 2. december 1851 overtog den danske krone de hertuglige herregårde her på Als, blandt disse også Rumohrsgård. Forpagter Jacob Jacobsens kontrakt var udløbet 1. mai 1851. Den blev nu bortforpagtet til J. Hellemann indtil han ved købekontrakt af 20. 3. 1863 købte herregården. Købesummen var 164 000 rdlr. med indbetaling 32 880 rdlr. Restbeløbet forrentes med 4 % p.a. og afdrages med mindst 2 000 rigsdaler årligt. Lånet er uopsigeligt i 17 år.
KildeLandsarkivet: Acta c. 4. nr, 255.

Ifølge vedlagte optegnelser af lokalhistorieskriveren

Andreas Jensen fra Hundsløv,

Andreas Jensen fortæller blandt meget andet også om Rumohrsgård. Han fortæller på en tiltalende måde om J. Hellemand, som arbejdsgiver, og skildrer den forskel i udnyttelsen og lønnen til arbejdskraften, i forhold til det 1. maj 1851 afskaffede hoveripligtige arbejde.

“Med de øvrige augustenburgske godser kom Rumohrsgård 1852 under kronen og solgtes 1863 af statskassen for 164 000 rdl. til propprietær J. Hellemann. Denne ejer skildres af hans arbejdsfolk, som en sjælden human og retsindet arbejdsgiver, der ikke allene så på egen fordel, men som også havde sin glæde i at gavne og fornøje sine undersåtter, hvorom der endnu fortælles mange småtræk. Gårdens arbejdskraft, som jo dengang så godt, som udelukkende hentedes fra de omkringliggende landsbyer, fik særlig i høstens tid, foruden udmærket kost, betydelig større dagløn, end på de andre herregårde her omkring. Hans Tellius Møller som den gang ejede Gammelgård, lod da også en dag sende bud hertil og bad Hellemann holde sig til den sædvanlige dagløn. Budet måtte dog drage hjem med den besked at han, Hellemann gav til dagløn hvad han fandt passende, så kunne Møller for hans skyld give meget eller lidt, som han lystede. Desuden forærede Hellemand ved høstens slutning til de kvindelige arbejdere på gården ½ tønne rug og de mandlige arbejdere fik en hel tønne rug. Denne gave har i hine pengeknappe tider spredt glæde i mange småkårshjem. Mangel på arbejdskraft kendtes da heller ikke på gården i disse år. I høstens tid ledede han selv personligt arbejdet, og formanede stadig sine undergivene til fornuftigt arbejde.

Fortælleren var udlært snedkersvend, men blev angreben af svaghed og kunde ikke efterkomme sit arbejde, boede hjemme og nedskrev hvad han fik kendskab til.

Jørgen Hellemann og dysserne i Dyrehaven

Gamle folk i Hundsløv har fortalt, at tidligere domæneforpagter Jacobsen, Rumohrsgård, at proprietær Hellemann, der før ejede gården, har gravet kamret ud i 1862. Da arbejderne iblandt kamrets sidesten så at der på den var indhugget et kors, gjorde Hellemann opmærksom derpå, bød han, at de skulde lade stenen stå, for korsets skyld. Hellemann har også ladet fjerne over de to saldere kamre i den østlige langdysse og de fleste af randstenene ved begge langdysser til bygningsbrug på Rumohregård.

Jørgen Hellemann sælger Rumohrsgård

I året 1861/62 solgte den danske statskasse gården Rumohrsgaard til til J. Hellemann for 164 000 rigsdaler. Ved denne lejlighed søgte man fra Ketting kommunes side at få en del af kommunens byrder og skatter overført på gårdens kommende ejer. Dette var ganske naturligt, thi oprindeligt havde jo en større del af gården ligget i Ketting sogn. Der blev ved salget af gården rejst spørgsmål angående dens deltagelse i de kommende byrder, da Ketting havde ligeberettiget krav som Notmark, thi af jorden var der hidtil ikke blevet betalt til Notmark sogn, da Rumohrsgaard som adelig gods var fri for disse pålæg. Anstrengelserne vare dog forgæves.

Først mange år derefter, pr. 1. april 1946 kom der en væsentig del af Rumohrsgårds jorder tilbage til den oprindelige tilhørskommune Ketting. I november 1925 solgte Rumohrsgårds daværende ejer Baron von Rombergs i Brynninghausen (Westfalen) sine 3 gårde på Als, Gammelgård, Vertermine og Rumohrsgård til det danske Landbrugsministerium. På den del af Rumohrsgårds marker som lå nærmest Ketting sogns jorder oprettedes i de følgende år 16 nye statshusmandsbrug, samt nogle tillægsparceller til andre ejendomme. Disse nye husmænd hørte til Notmark sogn og derfor også pligtige til den fjerntliggende Notmark skole. Deres børn hørte derfor til den nærliggende Ketting skole. I 1937 blev der til Sønderborg amt indgivet andragender om at få gennemført grænseændringer mellem Ketting og Notmark kommuner, og samtidigt også mellem de nævnte og Asserballe og Hørup kommuner.

Det resulterede i, at fra nævnte 1. april 1946 overflyttedes Husmands ejendommene på det nyoprettede Søbo tilbage til Ketting sogn, som til gengæld overlod de nyoprettede husmandsteder på Gammelgårds jord det nyoprettede Bovrup til Asserballe kommune. Byen koldekaads oprin-delige jorder kom atter tilbage til Ketting sogn.

Se nærmere derom under afhandlingen.

Indlemmelsesnævnets beretning og indstilling til Indenrigsministeriet angående spørgsmålet om ændringer af grænserne mellem Ketting, Notmark, Aeserballe og Hørup kommuner, af 26. marts 1946.

Familie Schwertfeger på Rumohrgård.

Herregårdsejer J. Hellemann solgte 1865 Rumohrgård til det unge par Justus Heinrich Schwertfeger og fru Therese født Engelhardt.

Han var født 1851, søn af godsejer Otto Schwertfeger og fru Henriette i Warendorf i Holstein. Hustruen var født 1838, datter af købmand August Engelhardt i Lybeck.

Deres børn:

1. Christian August Friedrich født 14. 3. 1866 Faddere: godsejer Friedrich Schwertfeger Warendorf i Holsten, købmand August Engelhardt i Lybeck, frøken Margrethe Hedwig Schwertfeger på Dysternbrock.
2. Carl Johann Nicolai Wilhelm født 23. 4. 1867. Faddere: Bogholder Johann Hanemann Lybeck, Bankier Nicolaus Engelhardt Berlin, fru Whelmine Schwertfeger Wilhelminenhof, Holsten.
3. Louise Ida Johanne Schwertfeger født 26. 8. 1868.
4. Henriette Theodore Elisabeth født 26. 8. 1868 Faddere: Enkefrue Henriette Schwertfeger fra Dysternbrock, fru Elise Volkens fra Warendorf i Holsten, købmand Theodor Engelhardt i Lybeck, fru Elise Schwertfeger på Seekamp. Fru Ida Schwertfeger Seegalendorf i Holsten, købmand Engelhardt i Schleswig.
5. Emilie Ottila Auguste Schwertfeger, født 9. 5. 1871 Faddere: Frøken Emilie Engelhardt fra Lybeck, proprietær Otto Schwertfeger på Rønhave, proprietær Kristens hustru Augusta fra Kasmark.
6. Pauline Henriette Margrete Schwertfeger født 5. 12. 1874 Rumohragård.

Godsbesidder Justus Heinrich Schwertfeger døde 14. 1. 1878.

Forpagter Johann Friedrich Alberts ankom 8. 9. 1878 og fru Therese Schwertfeger og børnene rejste til Schleswig.

Emilie Schwertfeger gift med Theodor Jacobsen Vertemine. Hun var født 9. 5. 1871 Rumohrgård, død 8. 9. 1941 i Augustenborg. Han var født 30. 12. 1868 på Vertemine, død 16. 3. 1936 i Augustenborg.

Christian A. P. Schwertfeger, gift med Elisabeth Jacobsen hun var født 6. 4. 1868 Vertemine, døde Taarninggård 9. 11. 1917. Han var født 14. 6. 1866 Rumohrgård, døde Taarninggård 9. 4. 1941.

Forpagter Johann Friedrich Alberte på Rumohrsgård.

Han var forpagter her fra 8. 9. 1878 til 1890. De første år havde han Frøken Margrethe Timm som husbebyrerinde, men hun døde 2. 9. 1880, 53 år. Hun var født 1827 i Havetoft på Angel datter af degnen Hans Peter Timm og fru Margrethe Dorothea i Havetoft. Herefter blev Forpagter J. F. Alberts gift med Marie Elisabeth Ernestine, født Petersen fra ?, en datter af Johanne Marie født 17.12. 1861.

År 1890 solgte J. H. Schwertfegers enke i Schleswig Rumohrsgård til friherre eller baron Clemens von Romberg på slottet Brønninghausen ved Dortmund i Westfalen, som dermed nu ejede både Gammelgård og Vertemine foruden. Nu kom forpagterfamilien Jacobsen atter til Rumohrsgård. Hans Carl Jacobsen var født 5. 1.1860 på Rumohrsgård døde 10. 11. 1939 samme sted. Var gift med Marga Kaufmann Augustenborg, født 29. 6. 1867 døde 24. 5. 1939.

Deres børn:

a. Henriette	født 16. 7. 1692
b. Elenore Elisabeth	født 27. 4. 1895 gift Stintzig.
c. Margrethe	født 7. 8. 1896
d. Helene Emilie	født 19. 7. 1899
e. Hans Carl	født 7. 3. 1901.
f. Hermann Asmus	født 19.11. 1902.
g. Charlotte	født 19. 5. 1906.
h. Louise	født 23.12. 1893, gift Agerley.

Vedrørende familien Jacobsen på Rumohrsgård

Louise Henriette Jacobsen, født 23.12.1893 på Rumohrsgård, datter af godsforpagter Hans Carl Jacobsen og Margrethe født Kaufmann blev 9. 5. 1913 gift med Mathias Jensen Agerley, Dr. med. praktiserende læge i Augustenborg, født 15. 9. 1883 i Blans Østermark, søn af aftægtsmand Jens Jensen Agerley og Catharina Maria født Jensen i Blans.

Fru Louise Henriette Agerley døde 27. 11. 1971 i Augustenborg. Dr. med. Mathias Agerley døde. Elenore Elisabeth Jacobsen, sygeplejerske, født 27. 4. 1895 på Rumohrsgård datter af økonomiråd-godsforpagter Hans Carl Jacobsen 54 år og hustru Margrethe født Kaufmann blev 29. 6.1920 gift med Walther Otto Heinrich Wolfgang Stintzig, Dr. med. praktiserende læge i Sønderborg, født 22. 12.1890 i Hechingen, søn af oberregirungsrat Wilhelm Stintsig 69år, og fru Julie født Epner i Potzdam.